

Hund, skal dig af med den. Disse Golt vove ikke overfor Sogneraadet at betale Skat for deres Hunde, dertil have de næppe Raad. Selv om det altsaa skulde være en Fornøielse og Glæde for dem at holde Hund — jeg gjentager, at det tillige er en Betryggelse for dem — ser jeg ikke ret, hvorfor man skulde tage den fra dem. Man bør ikke berøve Husmands- og Arbeiderfamilier med en stor Børneskole, som er tarvelig bestaaende med Glæder og Fornøielser, den Glæde at holde Hund. Naar man saa siger, at det koster saa meget, vil jeg henstille, om De ikke mene, mine Herrer, at der selv fra det tarveligste Bord falder omtrent saa meget, som en lille Hund behøver til at leve af; det er i alt Fald Landmandens Produkter, den fortærer. Hvis man vil sige, at det at holde Hund er en ren Luxus, har jeg nemt ved at træffe et Sidestykke dertil. Det vilde ogsaa være en stor national Gevinst, hvis der slet ikke blev druffet Vin her i Danmark; thi de Penge, som anvendes dertil, gaa til fremmede Lande og komme slet ikke vore egne Arbeidere til Gode. Det skal jeg imidlertid ikke nærmere gaa ind paa. Jeg vil kun fastholde, at jeg ikke kan være med til at lægge en almindelig Skat paa Hundeholdet paa Landet. — Nu veed jeg meget vel, og det er ogsaa blevet fremhævet, at det er ikke nogen almindelig paabudt Skat, der er bragt i Forslag, det er overladt til Sogneraadet, om det vil paalægge Skatten, eller ikke. Ja, det er ganske rigtigt, men jeg staar dog i høi Grad tvivlende overfor et Spørgsmaal som dette; thi det skulde ikke forundre mig, om Sogneraadet, i hvilket jo Gaardmændene have Flertal, efter det Syn, disse en Gang have paa Forholdet overfor Smaafolk, som have Hunde, paa mange Steder vilde tage Bestemmelse om at paalægge Skatten. Derfor er det, jeg nødig vil være med til at overdrage Sogneraadet denne Myndighed. Det vil ogsaa blive underligt, naar et Sogneraad bestemmer, at der skal paalægges Skat, og et andet Sogneraad ved Siden af bestemmer, at der ikke skal paalægges Skat; af to Naboer kan den ene komme til at betale Skat for sin Hund og den anden ikke, det er Noget, som den menige Befolkning ikke rigtig kan forstaa. Jeg tror derfor, at hvis der skulde paalægges Skat, var det langt bedre, at den blev almindeligt paabudt, end at det blev overladt til Sogneraadene, om de vilde paalægge den.

Medens jeg har Ordet, skal jeg henlede Opmærksomheden paa et Punkt i det ærede Udvalgs Forslag til § 1. Lovforslaget gaar jo ud fra, at Hunde, der ikke ere større end

almindelige Sagthunde, skulle henhøre til den Klasse af Hunde, hvoraf der spares mindst Skat, og jeg har hørt eller opfattet den ærede Ordfører saaledes, at det ikke er Udvalgets Tanke at forandre dette, at almindelige Sagthundes Størrelse danner Grændsen. Men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at naar der er sat 16 Tommer, vil dette ikke falde sammen med almindelige Sagthundes Størrelse. Jeg er nemlig siden 1ste Behandling rent tilfældig kommen til at undersøge dette, og det viser sig da, at 16 Tommer er langt under Middelførrelsen af Hønschunden, der vil naae et Par og tyve Tommer. Jeg henleder kun det ærede Udvalgs Opmærksomhed derpaa, og forsaavidt det altsaa ikke er Hensigten at forandre Lovforslagets Mening, maa dette Tal af Tommer forøges noget, ellers vil det ikke ramme, hvad der er tilfattet. En Hund, som ikke er større end en almindelig Græblingehund, naaer 14—15 Tommer. Jeg blev aldeles overrasket ved at se dette Tal, jeg troede slet ikke, at en saadan Hund var saa høi; men jeg har maalt Hundene netop paa det Sted, Udvalget anviser, og paa samme Maade. Med disse Par Bemærkninger vil jeg tillade mig at bede det høie Landsting om at stemme mod den foreslaede ny § 4. Jeg skal stemme for alle de andre Forslag af Udvalget, kun ikke for dette, og jeg vil bede det høie Thing ogsaa at stemme imod det.

Th. Nielsen: Det Lovforslag, som her foreligger til Forhandling med de nu stillede Vædringsforslag, hører nok til det saakaldte neutralt Gebet, til samme Gebet som Lovforslaget om Kunstsmør, om Brandpoliti paa Landet og maaste flere. Jeg kunde ønske, at dette neutralt Gebet kunde strække sig videre og videre, saa at Partiforholdene kunde løses noget mere. For dette Lovforslags Vedkommende ser man ogsaa af Betænkningen, at dette er Tilfældet; thi baade Høire og Venstre i Udvalget ere enige om de Vædringer, der ere stillede, og naar man kan gaa ud fra, hvad man naturligvis kan, at det ærede Udvalg er særlig sagtyndigt paa dette Omraade, maa man forsaavidt slutte, at Sagen er i meget god Gænge. Jeg vilde gjerne ønske, at jeg fuldt ud kunde have været enig med det ærede Udvalg i dets Indstillinger; men det kan jeg ikke trods den Sagtyndighed, som jeg erkjender er til Stede, og trods den Enighed, der har viist sig. Lovforslaget i det Hele saavel som de i Betænkningen stillede Vædringsforslag forekommer mig rigtignok at have det Præg, at man alene betragter